



Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia marca 2016 r.

DECYZJA
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 16/I/16
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko B. z siedzibą w S. przedstawione we wniosku z dnia 29 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 4 marca 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie w zakresie w jakim przedsiębiorca zwraca się w sprawie uiszczania opłaty zapasowej – jest prawidłowe.*



UZASADNIENIE

B. z siedzibą w S. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 29 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 4 marca 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie w zakresie w jakim przedsiębiorca zwraca się w sprawie uiszczenia opłaty zapasowej*. W dniu 1 marca 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

Pismem z dnia 10 marca 2016 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, tj. do uzupełnienia w przedmiocie własnego stanowiska w sprawie.

W dniu 21 marca 2016 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z dnia 16 marca 2016 r. dotyczące uzupełnienia wniosku z dnia 29 lutego 2016 r.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca planuje przyjmować zlecenia wytwarzania oleju napędowego z zawartością biokomponentów. Klienci Wnioskodawcy dostarczać będą oleje napędowe, zgodne z PN-EN 590 oraz biokomponent FAME, zgodny z PN-EN 14214 w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do zbiorników terminali należących do Wnioskodawcy, w których Wnioskodawca dokona wymieszania w wymaganych proporcjach obu komponentów a gotowy wyrób wysłany zostanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza granice Polski, do składów podatkowych na terenie Unii Europejskiej. Aby wykonywać usługowe wytwarzanie paliw ciekłych Wnioskodawca wystąpił do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o udzielenie koncesji WPC. Funkcjonowanie koncesji WPC oparte będzie o zbiorniki

magazynowe i instalacje używane zamiennie do realizacji usług związanych z obrotem i magazynowaniem paliw ciekłych.

Wnioskodawca na żadnym etapie opisanego obrotu nie będzie właścicielem towaru. Spółka dostarczająca olej napędowy i biokomponent posiadać olej napędowy i biokomponent posiadać będzie koncesje OPC i OPZ. Sprzedaż i przekazanie gotowego produktu dokona się poza granicami kraju. Gotowe paliwo spełniać będzie wymogi jakościowe i sezonowe kraju, do którego będzie wysyłane.

Uwzględniając powyższe, Wnioskodawca zwrócił się z pytaniem, czy nie będąc wytwórcą biokomponentów, świadcząc usługę wytwarzania paliw ciekłych z komponentów będących własnością podmiotu wysyłającego gotowy produkt poza granice Polski, jest zobowiązana do sprawozdawczości związanej z utrzymywaniem zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej, o których mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.).

Zdaniem Wnioskodawcy nie będą go również dotyczyły obowiązki wynikające z realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego oraz Narodowego Celu Redukcyjnego wynikającego z innych przepisów.

Ponadto Wnioskodawca zadał kilka dodatkowych pytań wynikających z analizy sytuacji mogących mieć miejsce:

1. Czy istotna w tym przypadku będzie roczna ilość wytworzonych paliw, jeżeli ich wytworzenie w ilości powyżej 50.000 ton/rok nie wymaga realizacji żadnych dodatkowych projektów inwestycyjnych realizowanych w ramach zbiorników i instalacji dedykowanych do realizacji rzeczowej usługi?
2. Jakie będą konsekwencje dla Wnioskodawcy jako wytwarzającego paliwa ciekłe, gdy wytworzona pod koniec miesiąca dla klienta partia gotowego produktu, wyjedzie poza granice Polski w następnym miesiącu kalendarzowym?

3. Do jakich obowiązków sprawozdawczych zobowiązany będzie Wnioskodawca – jako wytwarzający paliwa ciekłe na rzecz innego podmiotu, który gotowe wyroby wprowadzał będzie do obrotu na terenie Polski?

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Wnioskodawca, w uzupełnieniu wniosku z dnia 16 marca 2016 r., powtarzając syntetycznie opis zdarzenia przyszłego, przedstawił swoje stanowisko, zgodnie z którym nie będąc wytwórcą biokomponentów, świadcząc usługę wytwarzania paliw ciekłych z komponentów będących własnością podmiotu wysyłającego gotowy produkt poza granice Polski, nie jest zobowiązany do:

1. tworzenia zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5, 6, 7 ustawy o zapasach;
2. złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 13 i 14 ustawy o zapasach;
3. uiszczania opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ustawy o zapasach niezależnie od faktu, czy dostarczone do wytwarzania komponenty i wytworzony gotowy produkt zostały wywiezione poza granice Polski w tym samym miesiącu kalendarzowym;
4. przekazywania Prezesowi Agencji informacji określonych a art. 22 ustawy o zapasach;
5. realizacji obowiązku zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej powyżej 50.000 ton paliw ciekłych na rok, z uwagi, iż wytwarzanie realizowane będzie w oparciu o istniejące już zbiorniki i instalacje technologiczne.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 - 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów

naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18

ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Z treści wniosku oraz jego uzupełnienia wynika, że Wnioskodawca zamierza rozpocząć działalność gospodarczą w zakresie usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów (posiadających OPC i OPZ). To te podmioty będą właścicielami oleju napędowego oraz biokomponentów. Właścicielem samego produktu finalnego będzie również inny podmiot, nie Wnioskodawca. Wnioskodawca wykona jedynie usługę produkcji, tj. mieszczącej się w definicji producenta, z zakresie wyłączenia, tj. wskazanej w art. 2 pkt 18 usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. W związku z tym, jako, że Wnioskodawca w tym zakresie nie spełnia ustawowej definicji producenta, a to z kolei oznacza, że w zakresie działalności gospodarczej opisanej we wniosku nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

Natomiast w zakresie obowiązków sprawozdawczych, o które, we wniosku z dnia 29 lutego 2016 r., zapytał Wnioskodawca, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydał w dniu 14 marca 2016 r. postanowienie nr 3/I/2016. Z kolei, w przypadku pozostałych pytań Wnioskodawcy nie dotyczących uiszczania opłaty zapasowej wykraczają one poza zakres interpretacji, o której mowa jest w art. 10 u.s.d.g. albowiem kwestia weryfikacji spełniania obowiązku wynikającego z ustawy o zapasach dokonywanego przez Wnioskodawcę u swoich kontrahentów nie jest obowiązkiem, z którego wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.